

Budapest, 1891. május 24. – Alsógöd, 1968. március 20.

A hatbelemi után a Franklin Társulat nyomdájában volt szedőtanonc, 1909-ben szabadult. Több fővárosi nyomdában dolgozott, az Egyetemi Nyomdában korrektor és gépszedő.

1909-től vett részt a munkásmozgalomban. Az első világháború alatt katona. 1918 decemberében belépett a KMP-be. A Tanácsköztársaság idején a Budapest IV. Kerületi Munkástanács és a kerületi intézőbizottság tagja, a Budapesti Forradalmi Törvényszék vádbiztosa. A kommün bukása után a bíróság elítélte, a börtönbüntetés kitöltése után internálták. 1921 és 1925 között Ausztriában élt. 1925-ben hazatért, a Magyarországi Könyvnyomdászok és Betűszedők Szakegyesülete lapjának, a Typographiának a szerkesztője 1948-ig. Alapító tagja, alelnöke, majd országos elnöke a Természetbarátok Turistaegyesületének, munkatársa a Természetbarát, Munkássport és Kultúra című lapoknak. 1939–1944-ig tagja volt az SZDP országos vezetőségének.

1945. április 2-től szakszervezeti küldötteként az Ideiglenes Nemzetgyűlés képviselője, Az 1947. augusztus 31-i országgyűlési választásokon az SZDP Heves és Nógrád-Hont megyei listájáról újra bekerült a törvényhozásba, 1948. április 26-i lemondásáig országgyűlési képviselő. 1945-ben helyet kapott az ideiglenes fővárosi törvényhatósági bizottságban. 1945 és 1948 között a Szakszervezeti Tanács, az OTI elnöksége és az SZDP községi frakciója intézőbizottságának is tagja. 1946 végén egyik aláírója a pártvezetőség politikáját bíráló Peyer-memorandumnak. Nem értett egyet a két munkáspárt egyesülésével, ezért 1948. február 18-án funkcióiból leváltották és nyugdíjazták. Politikai szerepet 1956 októberéig nem vállalt. Akkor átvette a nyomdászszakszervezet vezetését; 1956. november 2-án a küldöttközgyűlés az SZDP központi vezetősége országos megbízottjává és a Typographia felelős szerkesztőjévé választotta. November 4. után lemondott tisztségéről, és visszavonultan élt.